

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010331
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421010331.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 11.5.2022, v trestnej veci proti obž. A. N., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. N., nar. XX.X.XXXX v T. nad D., trvale bytom T. nad D., t. č. v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, uznáva sa za vinného, ž e

od presne nezisteného času roku 2015 s výnimkou dňa 9.11.2017 až do 5.3.2021, kedy bol zadržaný, v byte na ul. A. D. XXX/XX v E. svojej matke G. N., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., A. D. XXX/XX a otcovi C. N., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., A. D. XXX/XX bez ich vedomia bral bankomatovú kartu, z ktorej používal ich finančné prostriedky na kúpu cigariet a alkoholu, pričom im potom neostávali finančné prostriedky na kúpu stravy a iných potrieb, kričal po nich a žiadal od nich, aby mu dali peniaze, kde keď mu nevyhoveli, tak zúrnil, kričal a hádzal doma vecami, strkal do nich, trieskal dverami, vulgárne nadával, a to aj pod vplyvom alkoholu, ponúkal C. N. alkoholom, hoci vedel, že C. N. užíval tabletky, ktoré sa nemôžu kombinovať s alkoholom a potom ho provokoval, následne ho počas hádok zatváral na balkón a nechcel ho pustiť do bytu, zanedbával hygienu G. N. a C. N., do ich bytu si vodil rôznych kamarátov, najmä jednu kamarátku rómskeho pôvodu, s ktorými popíjal alkohol a fajčil cigarety v obývačke, kde sa potom opití váľali a robili kriek a bordel, pričom počas týchto návštev sa G. N. a C. N. z dôvodu ich strachu z obvineného a jeho kamarátov zdržovali iba v kuchyni alebo v spálni, čím svojim konaním u C. N. a G. N. znižoval ich dôstojnosť, vyvolával u nich strach, nervozitu a neistotu,
t e d a

- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo ich fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý majú právo užívať a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojitosti s § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podala dňa 21.7.2021 na tunajšom súde na obv. A. N., nar. XX.X.XXXX v T. nad D. obžalobu sp. zn. 2 Pv 57/21/6613 zo dňa 21.7.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného A. N.; výsluchom svedkov Q. N., Z. N., Z. M., A. M., R. D., Q. Z., Z. M., Bc. M. D., výsluchom súdneho znalca Mgr. G. C.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov - poškodených G. N., C. N., svedkov Q. N. ml., C. Q., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním znaleckých posudkov - znalca z odboru psychológie Mgr. G. C. pod č. 18/19/20/2021 a znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. A. C. pod č. 93/94/95/2021, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; oboznámením fotografií zo spisu podľa § 270 ods. 2 Tr. por., ako i prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 4T/65/2021-683 zo dňa 27.10.2021, ktorým obžalovaného A. N. uznal za vinného zo spáchania žalovaného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, za čo ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu uložil ochranné protialkoholické liečenie v ústavnej forme.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania obžalovaného uznesením zo dňa 12.1.2022 sp. zn. 4To/109/2021 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia poukázal na absenciu časového vymedzenia skutku, keď podľa skutkovej vety obžaloby, ako aj napadnutého rozsudku sa mal obžalovaný protiprávnej činnosti dopúšťať „od presne nezisteného času roku 2015“, pritom podľa obžaloby „s výnimkou dňa 9.11.2017“, za ktoré konanie bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupku s poukazom na § 49 ods. 1 písm. e), ktorého sa dopustil voči poškodenej - svojej matke G. N. tým, že jej vulgárne nadával. Súd prvého stupňa pochybil, keď vynechal v napadnutom rozsudku túto časť zo skutkovej vety obžaloby. Zároveň je nevyhnutné skutok uvedený v obžalobe časovo ohraničiť aj z hľadiska jeho skončenia, pričom časové ohraničenie skutku musí vyplývať z vykonaného dokazovania. Ďalším podstatným pochybením je skutočnosť, že obžalovaný bol uznaný za vinného aj za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. „údermi, vyhrázaním, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo fyzické a psychické zdravie poškodených“, podľa § 208 písm. b) Tr. zák. „bezodôvodným odopieraním odдыхu a spánku poškodeným, odopieraním im nevyhnutnej osobnej starostlivosti, zdravotnej starostlivosti a bývania“. Pritom súd ani v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysvetlil, ktorá časť skutkovej vety má zodpovedať tejto právnej kvalifikácii. Okresný súd ďalej pochybil, keď ustálil skutkový stav, ktorý nezodpovedal dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Súdom prvého stupňa boli v rámci dokazovania čítané v zmysle § 269 Tr. por. jednotlivé listinné dôkazy, a to vrátane informácií poskytnutých Všeobecnou úverovou bankou, a.s. zo dňa 6.5.2021 a Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 10.5.2021 (na č.l. 432, 434-435). S obsahom týchto dôkazov sa súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia nevysporiadal. Bude tiež povinnosťou prvostupňového súdu dôsledne postupovať v zmysle § 270 ods. 2 Tr. por. a teda záznamy na týchto

CD nosičoch vykonať na technickom zariadení oboznámením celého záznamu. Ďalej bude vhodné, aby okresný súd v rámci doplnenia dokazovania svedka Q. N. vypočul k uvedeným skutočnostiam, ako aj ohľadne časového ohraničenia skutku. Krajský súd si osvojil odvolacie námietky obžalovaného, že ponúkanie alkoholom dospelú osobu nemôže byť trestné. Bude povinnosťou okresného súdu po doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní vo vyššie naznačenom smere v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne a náležite sa vysporiadať aj s odvolacími námietkami obžalovaného, ktoré sa javia v tomto štádiu trestného konania v určitých častiach ako dôvodné. Ak to bude potrebné, vykonať i ďalšie dôkazy v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a zároveň aj náležite odôvodniť prípadné odmietnutie vykonania iných dôkazov navrhnutých niektorou z procesných strán.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania, vrátane dôkazov, ktoré boli vykonané po zrušení odsudzujúceho rozsudku okresného súdu v odvolacom konaní Krajským súdom v Banskej Bystrici, súd opätovne rozhodol o vo veci odsudzujúcim rozsudkom.

Na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2022 a 11.5.2022 súd prvého stupňa v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie vo veci výsluchom svedka Q. N. a tiež výsluchom svedkov A. Z. a S. O.; prečítaním vyžiadaného doplnenia znaleckého posudku pod č. 95/2021 znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie MUDr. A. C.; oboznámením výpisov z bankových účtov VÚB, a.s. a Slovenskej sporiteľne, a.s., nachádzajúcich sa v spise na CD nosičoch, podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku.

Obžalovaný A. N. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vypovedal, že podľa neho spolužitie s rodičmi fungovalo normálne. Nie je vôbec pravda, že rodičov bil, týral, bral im kartu. Chodil s mamou pre obedy, na nákupy. Matka mala dôchodok a zobrala na seba aj opatrovateľské na otca, lebo jemu nechceli dať, že je nevlastný. C. N. je jeho nevlastný otec. Neosvojil si ho, ale prepísal meno. Tak bolo, že sa bude on starať a mama mu potom z toho voľačo dá. Mal i vlastné príjmy z práce. Naposledy robil vo firme Ability, asi pred dvomi rokmi. Prepúšťali a potom bola korona, tak už nerobil, lebo nemal kde. Predtým mal zamestnanie v Žiari na lanách, v závode na odlievanie a inde. Nikde ho kvôli alkoholu nevyhodili. Chodil aj po fuškách v Kremnici, kde zarobil do 200, 300 euro. Aj bratovi Q. požičiaval peniaze, naposledy mu požičal 50 euro. Jedného času robil verejnoprospešné práce pre mesto, zametal ulice. Odtiaľ ho vyhodili, ale nie kvôli alkoholu. Bolo to kvôli tomu, že ich nenašli tam, kde mali byť, lebo si rýchlo spravili čo mali a išli do parku. Na úrade práce bol evidovaný, ale potom ho vyradili, lebo sa prišiel neskoro hlásiť alebo kvôli tým VPP. Ku rodičom prišiel bývať pred asi 6, 7 rokmi. Dovtedy býval v T.. Tam bol byt na mamu, ale brat Q. ten byt, kde býval predal a kúpil si auto. Ráno mu zabúchal na dvere, aby si zbalil veci, že sa ide byt predať. Zobral mu kľúče a nechal ho v Žiari bez haliera. Išiel potom bývať na ubytovňu, ako bol voľakedy hotel oproti Luxu. Potom mu mama vravela, že čo tam bude robiť sám, že doma aj potrebujú pomôcť, aby prišiel ku nim bývať. Na otázku akým spôsobom sa o rodičov staral, odpovedal, že to čo bolo treba - na nákup, lístky na obedy kupovať. Obedy chodil brávať do Jeleňa. Bral dva obedy pre otca a mamu a keď zostalo, tak zjedol aj on. Cez sobotu, nedeľu doma aj varil. Keď išiel nakúpiť, mama mu dala peniaze. Bankomatovú kartu mala mama v spálni v skrini, naposledy v takej vitríne. Keď potrebovala peniaze, tak mu povedala. Väčšinou chodili spolu na nákupy aj s ňou vyberať peniaze. PIN kód karty poznal, mama mu ho ukázala. Je pravda, že raz sa stalo, že kartu zabudol vrátiť a mal ju u seba. Bol si vtedy kúpiť na benzínovej pumpe jednu fľašu, lebo všetko bolo zavreté. Nie je ale pravda, že by tam minul 300 euro. Na otázku, či si pýtal od mamy dovolenie, že si môže nakúpiť z tej karty odpovedal, že už bol večer a mal aj vypité, tak jej nechcel telefonovať. Vedel však, že mama mu nič nepovie. Bol vtedy na chate na Grobni. To je rodičovská chata. Podľa neho chata bola v dobrom stave, keď odchádzal. Vôbec nie je zdemolovaná, že by sa tam nedalo bývať. Akurát tam brat Q. narobil bordel, rozsypal smeti. On vedel dopredu, že sa to pôjde fotiť. A chodieval na chatu aj Z. syn s partiou. Fľašky nejaké tam mohli byť, lebo

fľašky dával do igelitového vreca a brával ich na chatu, lebo tam chodili kontajneri len na jar a na jeseň. K rodičom sa správal normálne, slušne. S otcom si rozumel ešte lepšie ako s bratmi, lebo od malička s ním chodil po stavbách, murovali spolu, garáže, štadión opravovali, chodili po Kremnici, boli v Galante, Nitre, na Orave, v Čičmanoch. Otca nevymkol na balkóne, to musela byť mama, lebo ona zvykne zabudnúť, keď ide von stade, tak ho musela tam zavrieť, tak húkal. K požívaniu alkoholu sa vyjadril, že zvykol piť pivo, víno a občas i poldeci. Pivo si dal skoro každý deň. Závislý na alkohole nie je. Koľko razy bol doma a nič nepil. Keď išli s mamou do mesta pre obedy, obed nechali tam v jedálni a išli na nákup. On si sadol Pod orgován na pivo. Išli do Jednoty, nakúpili a oproti je trhovisko, terasa. Tam si dal pivo, mama išla na tržnicu, pokúpila si čo bolo treba, prišla za ním a išli domov. Iba občas sa riadne opil, asi dva razy do mesiaca. Na otázku či si pamätá čo vtedy robil, pripustil, že niekedy, keď si poriadne „šľahol“, tak nie, ale vie, že nemá zlú povahu, keď si vypije. Nikdy nebol trestaný, že by kvôli alkoholu niečo vyviedol. Práve naopak, má dobrú náladu. Je pravda, že bol odsúdený za nebezpečné vyhrážanie, ale to sa vyjasnilo, nebolo to vážne myslené. Tiež je pravda, že bol raz na protialkoholickom liečení, dobrovoľne, ale ho neukončil, lebo otcovi zomrela mama, tak išli na pohreb a mama mu medzitým vybavila ubytovňu v Žiari, tak to tam išiel zariaďovať a už sa nevrátil. Nevie aké byty si bratia vymýšľajú, že mal zdemolovať. On si do bytu žiadnych kamarátov nevodil. Na otázku či tam nebola S., odpovedal, že S. tam bola, ale to bola s mamou dohodnutá, že mama jej dá nejaké staré veci pre deti. Pili kávu a nikto tam nebol opitý, nikto sa tam neváľal. Rodičia lieky užívali. Otec mal lieky na tlak, mama asi tiež. Tieto im ráno dával. Názov toho lieku nevie, ale berie na tlak také isté ako otec. Na otázku či otec môže požívať alkohol odpovedal, že to je jeho starosť, hádam môže s mierou. On ho nikdy nenúkal. Rodičia majú zdravotné problémy - otec bol po porážke a mama začala zabúdať. Na vyšetrenia, kontroly mama chodila. Na otázku či chodil s rodičmi na nejaké vyšetrenia, k lekárom, odpovedal, že bol raz s mamou aj s otcom. Potom už ale nechodili, nechceli. Na otázku kde bol v tom čase, keď bol vyšetrovateľ u nich doma vypočúvať rodičov, odpovedal, že brata nechali s otcom v kuchyni a jeho vyhnali von, aby tam čakal. Išiel si kúpiť cigarety a potom zostal v krčme. Bratia si na neho všetko vymysleli, pretože sa ho chcú zbaviť. Mamu s otcom dať do ústavu a majú byť. Obidvom sa byť hodí, aj Z. má syna dospelého a Q.vi tiež dospelá. A ešte chcú aj chatu. Tento byt je napísaný na brata Q.. Bratom vadilo, že nikde nerobil. Rodičom nevadilo, že nepracoval, nikto mu nikdy nič nevykrikoval. A otec videl, že chodil robiť na fušky. V živote rodičov neudrel, nebil, nenadával, ani vôbec nehúkal na mamu ani na otca. Rodičia mu nikdy jeho správanie nevyčítali a bratia v minulosti tiež nie. Nevie čo mu rovno nepovedali, stačilo mu povedať, že má stade odísť a odišiel by. Stalo sa, že brat Q. ho dva razy opitý napadol. Raz na chodbe a raz v obývačke ho hodil na gauč a pästami začal do neho, a to len kvôli tomu, že mu na telefóne pustil čo si nahral otca, že čo robí doma, ako húka. Nechápe, že prečo sa Z. dal Q.vi na toto nahovoriť. Podľa neho sa rodičia jeho bratov báli. Boja sa ich oboch, lebo Q. keď príde, stále im začne rozkazovať, ako čo má byť a všetko muselo byť podľa neho. Na otázku či medzi ním a rodičmi v domácnosti bývali nejaké konflikty, hádky, krik, odpovedal, že neboli.

Svedok Q.slav N. vo svojej prvej výpovedi pred súdom uviedol, že spolužitie obžalovaného brata s rodičmi nebolo dobré. Obž. býval u rodičov okolo päť rokov. Rodičia k obžalovanému mali dobrý vzťah. Otec mu dal ešte svoje meno a toto je odplata, čo robil s rodičmi. Je to otcovo nevlastné dieťa, ale každý ho bral normálne ako brata. Aj mama k nemu pristupovala dobre. Tá si ho chránila aj pred otcom, lebo otec robil celý život murára, zarábala peniaze a takéto lajdáctva mu boli proti srsti. Ale mama potom obž. zastávala. Obžalovaný predtým býval inde a vystriedal tri byty, ktoré boli z rodičovských peňazí. No keď sa neplatila elektrina, nájom, keď tam robil čurbes, hurhaj, potom sa musia dlhy vyplatiť a byt predať, aby to bolo za čo vyplatiť. Potom prišiel bývať ku rodičom. Celá rodina mu vraví, slušne sa chovaj, ale on nie, on si bude robiť čo chce a nikto sa ho nemôže ani dotknúť. Stalo sa ešte v tom období, keď obž. býval v Žiari, že mama mala zlomenú ruku, že sa akože udrela. Potom mu ale povedala ako to bolo, že obž. ju naťahoval, že daj mi peniaze, to bolo celý život. Najprv si obžalovaného zastávala a potom volala, že poďte robiť poriadky, lebo sa tam robí čurbes. Na jednej strane ho zastávala, ale keď už bolo zle, že sa ho bála, tak ich volala. Kým s nimi nebýval obžalovaný, žili rodičia normálne. Keď tam prišiel on, tak už boli stále choroby, obž. bol už ráno o deviatej napitý a potom robil hurhaj, že nemá peniaze na pálenku, pitie. Bol zväčša nezamestnaný, tak nemal peniaze. Nikde nevydržal dlhšie pracovať. Občas brigádoval, ale len krátko. Bol aj na verejnoprospešných prácach, kde jeden, dva dni prišiel a na tretí deň už neprišiel, tak ho poslali domov. Nevie potom z čoho by obž. žil, keď bol nezamestnaný, pričom mal aj tri telefóny, mal na pálenku a mal na to podporovať Cigánky, Cigánov. Rodičia majú chatu na Grobni, kde dali kopec peňazí a chata je celá zhumpľovaná. Osobne tam bol s mestskou políciou, lebo obž. nebol doma celý víkend, zobral si kreditku a s ňou platil kade tade alkohol a také veci. Rodičia nemali jedlo, ani si nemali za čo kúpiť a obž. na chate mohol piť, jesť za ich peniaze. Mestskí policajti

ho vyzvali, tak kreditku odovzdal, ale bol napitý. A to nebolo prvýkrát. Rodičia mali starosti, keď obž. neprišiel domov aj viac dní a on bol na tej chate. Rodičia mali jeden účet, kde im chodili dôchodky. Teraz tam majú vyše 2 tisíc našetrené ako je obž. zavretý a vtedy tam nemali ani korunu. Sú k tomu výpisy, že platil kartou na Slovnaftke, kde mama v živote nebola, alebo v obchode, kde takisto mama nikdy nebola. On chodieval ku rodičom tak raz za týždeň a bolo aj tak, že mama mu volala, že A. nie je doma, či ho nevidel. Potom ho išla hľadať do mesta. Obž. tam bol na lavičke, plno Cigánov. Koľkokrát prišiel ku nim ráno a tam už bola hádka, že daj mi dve eurá a mama, že ja nemám a ma takto klepe, že daj mi a mama vraví, že nemá. Obžalovaný sa mal o rodičov starať, ale vôbec sa nestaral. Nechodil s nimi k lekárom, na vyšetrenia. Na vyšetrenia chodil s rodičmi on. Vtedy aj na základe toho, že mali zaplatiť sanitku, keď boli u doktora v Žiari a zistil, že mama nemala kreditku. Ona je taká zábudlivá a obžalovaný to využíval. Na základe toho potom išli na chatu a tam dvesto Cigánov a obžalovaný dal kreditku na vyzvanie mestskému policajtovi. Rodičia užívajú lieky, mama na starobnú demenciu a otec má viacej liekov, lebo je po porážke. Mali lieky predpísané, dával im ich on predpisovať. Obžalovaný ani nevie, že existuje elektronický recept. A keď prišiel ku rodičom, obžalovaný ležal zavretý v obývačke a lieky nepodané. Obž. pil alkohol každý deň, víno, pivo, pálenku, všetko možné. Keď nemal alkohol, bol potom priečny, agresívny. Pokiaľ tvrdil, že chodil a mamou na nákupy, to bolo tak, že ich stretol v meste, mama s kapsami a on Pod orgovánom. Ešte mu vravel, veď choď s mamou domov a zober jej tie kapsy... a on, že ty sa nestaraj, ja si môžem robiť čo chcem. Obž. vraj chodil s mamou pre obedy, ale on síce išiel s ňou, len ona išla pre obedy a obž. išiel do krčmy. Otec mal zakázané piť alkohol a obž. príde ráno ako frajer, ja idem piť do krčmy. Otec neprejde, nemôže, tak obžalovaný ho takto provokoval. Ale obžalovaný otcovi aj naliel, potom bol agresívny alebo ho provokoval, a to nebolo jeden deň, ale sústavne. Keď prišiel ku rodičom na návštevu, vždy pozrel do chladničky, čo majú, čo nemajú a išiel do mesta. Spýtal sa čo chcú kúpiť. Stávalo sa, že nemali ani chleba, nič a obž. bol opitý a potom robil hurhaj. Vyberie účet a hlavná vec, že má na pálenku a s Cigánmi. Príde tam a otec, že daj mi trošku chleba, nemáme nič... A obžalovaný ako frajer si bude žiť z peňazí druhých. On ešte chcel do basy posielat peniaze, písal aj našim, že ešte aj z basy ich chcel zdierať. Aj jeho synovi vyvolával, že sa tento zamkýna alebo odkazuje po voľakom, že mu vyzváňal na byte. Alebo susedia mu volali večera o jedenástej, že je tam buchot, treskot. Prišiel tam, mama bola v spálni a obž. s Cigánkou napitý ako mloci. A ešte sa mu obž. ide vyhrážať, vyhrážať sa dôchodcom a jeho synovi. Na otázku ako dostali z bytu tú Rómku odpovedal, že zavolali policajtov. Policajti prišli a ju vyšikovali, o čom je i záznam. A susedia mu aj inokedy hovorili, že obžalovaného stretnú napitého, sa ho boja, v obchode, že príde konflikt, nevedia čo čakať. Proste je nevyspytateľný, keď má stavy, aj keď má vypité, aj potom. Rodičia sú v zlom zdravotnom stave, v súčasnosti sú hospitalizovaní v nemocnici na psychiatrii. Na otázku prečo nechcel jeho otec vypovedať v ten deň, keď tam bol vyšetrovateľ, odpovedal, že nechcel vypovedať, lebo ako to je, keď sa budem báť voľakoho, že prídem domov, zavrú sa dvere a potom čo s nimi bude robiť. To mu sám otec vravel, keď sa spolu rozprávali. Otec sa obžalovaného bál určite.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2022 svedok ďalej vypovedal, že v čase, keď obžalovaný býval u rodičov, vždy, keď ku nim prišiel, či to bolo ráno, doobeda alebo poobede, obž. bol opitý. Obžalovaný však niekedy ani doma nebol, zobral sa niekde a prišiel aj o 4 dni. Chodieval ku rodičom často, niekedy aj každý deň, či každý druhý deň, podľa toho ako mal prácu. Keď mal voľno, tak tam išiel, ak išiel napr. na rannú, tak prišiel poobede, keď mal poobednú, tak doobeda. K otázke či bol svedkom hádok medzi obž. a rodičmi, čo bolo ich obsahom a pod. sa vyjadril, že hádky boli, keď napr. obž. už bol v meste, že prišiel domov napitý a keď sa vyspal, chcel ísť naspäť do mesta. Mama mu povedala, že nemá žiadne peniaze. Potom sa zavreli do obývačky a tam buchotal, treskotal, že nemá na ďalšie pitie. A koľkokrát nevedel, že on je tam, lebo bol napitý. To, že obž. žiadal od mamy peniaze bolo často, súvislo. Potom si už zobral kreditku a šafáril s kreditkou. To aj popisoval, že napr. kreditku našli s mestským policajtom u neho, kedy ho nebolo 4 dni. On prišiel ku rodičom a tí nemali ani chleba. Otec ho prosil, že je hladný. A obžalovaný bol na záhrade ožratý. Kartú bral rodičom pravidelne, tiež boli napr. v Kremnici Gagy a tak ho nebolo vidno za 5 dní. Prišli ste na námestie a on sedel pod morovým stĺpom a okolo neho kopec cigánov. Rodičia mali dva účty vo VÚB, a.s.. Potom v Sporiteľni spravili jeden účet, kde im obidvom chodia peniaze naraz. Teraz tam majú vyše 6 tisíc eur našetrené a vtedy nemali ani korunu, keď bol obž. s nimi. Z účtu išli platby cez inkaso - nájom, elektrina, plyn a ešte im zriadil sporenie na pohrebné. Obžalovaný vedel, kedy im chodili na účet peniaze, bolo to druhého a šiestnásteho v mesiaci. Keď išiel s mamou akože jej pomôcť vytriahnuť peniaze, ju poslal na nákup, nejaké peniaze jej nechal a on išiel piť. Matku nechal ísť domov s taškami s nákupom. Potom keď prišiel, zase pýtal peniaze ďalšie a ďalšie. Obž. tiež vedel, že otec má brať lieky, ale mu nedával nič predpisovať. Keď mu volala neter, či bol vybrať e-recept, neurobil ani to. Potom to prerástlo do toho, že počkal do toho 2. a 16-teho, zobral si kreditku a rodičia potom nemali na jedlo alebo voľačo zaplatiť. PIN kód obž. vedel, zapamätal si ho, keď

išiel s mamou a ona ho aj mala napísaný na lístku. S kartou platil napr. na Slovnaftke alebo v obchode v Kremnici, kde matka nikdy nebola. Čo sa týkalo návštev Rómov v byte, on to zažil len raz, ale čo mu vraveli susedia, tak tam chodili pravidelne, dole zvonili, vyvolávali v noci. Okrem tej S. tam chodili aj deti a nevie kto ešte, celá banda. Jemu raz volali susedia, že príď robiť poriadky, že je tam buchot, treskot, tak tam prišiel, čo mohlo byť tak 11 hodín v noci. Keď otvoril dvere, mama sedela v spálni pod oknom učupená a obžalovaný bol v obývačke, kde bolo nadymené, fajčili tam a pili. Prišli tam potom aj policajti štátni i mestskí. Vyšikovali tú S., ktorá tam robila bordel a ešte vykrikovala, že ho dá zabiť a také veci. Na otázku či bol okrem uvedeného svedkom nejakých konfliktov obž. s rodičmi odpovedal, že napr. raz tam prišiel a oni boli zavretí v obývačke, otec tam kričal, lebo všetko zhadzovali na neho. Obžalovaný pýtal od mamy peniaze a provokoval ich, otec potom zúrnil. Obžalovaný tam hádzal všetko po obývačke. Ako otvoril dvere, obžalovaný : „A ty čo tu robíš“, lebo on nevedel, že tam prišiel. Tam sa s mamou sácal, naľahoval. Obž. zúrnil, strkal ju, chytal za ruky. Ale on nebol svedkom, že by ona padla a také veci. Bolo to, že nadával, sácanie, hulákanie, buchotanie, trieskanie, hádzanie vecí o zem - telefóny, to bolo na dennom poriadku. Čo sa týka nadávania, tak obžalovaný nadával vulgárne (do pi.. a takto), čo nebolo len doma, ale aj v meste. Na otázku či nadával matke ako jej osobne, odpovedal, že to nie, tak všeobecne, ale to už je, že sa ho bojí.

Svedok Z.slav N. pred súdom vypovedal, že podľa obžalovaného bolo jeho spolužitie s rodičmi v poriadku. Obžalovaný stále tvrdil, že sa o rodičov stará, pomáha im, riadi v domácnosti, chodíva na nákupy, pre obedy, lieky a podobne, čo vôbec nebola pravda. Obžalovaný nemal žiaden záujem hľadať si robotu, mať svoj príjem, len bývať u rodičov a žiť z ich peňazí. S rodičmi býval v tomto byte asi sedem rokov. Predtým býval v Žiari nad Hronom, kde mal byty, ku ktorým mu dopomohli rodičia, no tieto byty sú už predané, lebo boli znehodnotené a obžalovaný narobil dlhy, ktoré sa museli z predaja bytov vyplatiť. Posledný byt bol pri Hutníckom a musel sa tiež predať. Mama mu nakúpila do bytu aj veci, zariadenie a jedného dňa prišli a prázdny byt. Obžalovaný si tam vodil kamarátov, kamarátky a veci odtiaľ zmizli. Podľa neho je obžalovaný čistý alkoholik, závislý. Pil každý deň, ráno, poobede, večer aj v noci. Kedy ste chceli naští ste ho, že mal vypité. Ďalej svedok uviedol, že na návštevu k rodičom chodieval jeden až trikrát do mesiaca. Tiež rodičov navštevovala jeho dcéra a zaťko. Zavolať, že ide a obžalovaný sa buď zdekoval na záhradu, lebo vedel, že sa bude pýtať, keď príde, tak odtiaľ odišiel alebo bol doma a mal vypité. Pokiaľ bol obž. doma, tak sa správal akože všetko je v poriadku. Chladnička však bola prázdna, pričom obž. stále tvrdil, že chodia na nákupy. Nákup potom išiel urobiť on s manželkou. Popritom peniaze rodičia mali, poberali príjmy, dôchodok. Lieky, ktoré mali rodičia užívať neboli im podané, o hygienu sa nestaral. Obž. lieky nedával predpisovať ani nechodil s nimi k lekárom, na vyšetrenia. Predpisovať lieky dával brat Q.. K lekárom s rodičmi chodil tiež Q. a naposledy bol s nimi on. Obžalovaný nemal svoje príjmy, pretože pravidelnejšie a dlhšie nepracoval. Má vedomosť, že aj na verejnoprospešných prácach bol asi deň a na druhý deň prišiel opitý. Nevie o tom, že by chodieval na fušky. Peniaze na alkohol a iné potreby mal od rodičov. Rodičia mali jeden účet, ku ktorému mali bankomatovú kartu a tú mali v spálni. Obžalovaným bolo stále tvrdené, že chodí na nákupy, ale ak dostal kartu do rúk, tak nákup mohol byť za možno 15 euro a ostatné peniaze išli pre neho alebo kamarátov, Cigánov, Cigánky, čo ich podporoval. Na otázku, či skúšal dohovoriť rodičom, aby na obžalovaného vplývali, aby si našiel nejaké bývanie, odpovedal, že podľa neho mali rodičia strach z obžalovaného a preto si to nedovolili. Strach, aby neútočil na nich, lebo útoky tam boli 100 percentne na otca aj na mamu. U rodičov sám videl zranenia - zlomenú ruku maminu v sadre, otcovi šrámy na hlave - hore na temene hlavy, na obočích. Predtým nemali rodičia nejaké závažnejšie zdravotné problémy. On s bratom Q.slavom to už museli riešiť, nakoľko stále bolo, že obžalovaný aj po dohovore sľuboval, že sa zmení, ale si myslel, že robia len bu bu bu a nič sa nestane. Ale už sa to nedalo, nakoľko rodičia už boli psychicky zrútení. Vie, že susedia sa sťažovali na správanie v ich domácnosti, i keď jemu konkrétne nie. Obžalovaný chodieval aj na rodičovskú chatu na Grobni, ktorá je v takom dezolátnom stave, že ju možno zrovnať so zemou. Do toho stavu sa dostala jeho pričinením. Chodil tam s partiou, Cigáni, Cigánky, aj 10 - 15 tam prespávalo. Brat tam bol aj s mestskými policajtni a vyšlo ich odtiaľ asi desať. Ohľadne nakladania s peniazmi rodičov, používania karty má vedomosť od brata Q.slava, ktorý bol i disponentom s účtom a ukazoval mu aj výpisy. V súčasnosti sú rodičia na pozorovaní v PN Kremnica už asi mesiac.

Svedkovia Z. M. a A. M. vo svojich výpovediach pred súdom uviedli, že sú susedmi poškodených, pričom bývajú v byte oproti nim. V byte u poškodených bývali dennodenné hádky, krik, nadávanie, buchot. Najviac kričal C. N., ktorý keď prišiel z ústavu, potom čo mal mozgovú príhodu, bol už taký agresívnejší. Predtým taký nebol. A nesmel si vypiť. Pokiaľ si nevypil tak bolo dobre a keď si vypil, tak sa to tak uvoľnilo, taká agresivita. Ale bolo to navzájom, oni všetci traja kričali. Situácia sa zhoršila, keď tam prišiel bývať

obžalovaný a postupne sa to stupňovalo. Obžalovaný pil často, zrejme každý deň. Peniaze na alkohol mu dávala matka, ona si ho zastávala, bránila, čo bola aj jedna z príčin tých nezhôd Emílie Novej s manželom Blažejom. Na otázku ako sa obž. správal, keď mal vypité, či ho niekedy stretla napr. na ulici s jeho mamou svedkyňa M. uviedla, že áno stretla. Aj ju sácal, keď išli a ona mu vyčítala, keď mal vypité a išla pre neho, tak ju sotil. Mama bola tých nesvárov dosť príčina si myslí, lebo jeho bránila a jej muž na to jej šomral, nadával. Mama dala obžalovanému vždy peniaze na alkohol. Svedok A. M. doplnil, že každé ráno, keď išiel obž. do mesta, videl ho vyhodiť do kuka nádoby na plasty dve fľaše vínové a jednu pivovú, preto si myslí, že za deň vypil aj tri litre vína. Pokiaľ obž. chodil s matkou do mesta a ona mu vyčítala, keď mal vypité, tak do nej sácal, čo nebolo raz. Mama chodila do obchodu. Ak jej obžalovaný raz išiel naproti zobrať nákup alebo išiel obed zobrať raz alebo dvakrát. Nebola tam žiadna starostlivosť. Ako susedia vnímali okrem kriku, buchotu, nadávok i zápach z toho bytu kvôli zlej hygiene. Potvrdili, že za obžalovaným chodili na návštevy Rómovia (poznali osobu S. C.). Častejšie tam chodili policajti, a to štátni i mestskí, ale nevyriešilo sa nič, nakoľko obžalovaný väčšinou ešte pred príchodom policajtov odišiel preč. Väčšinou ich zavolala pani N.ová. Raz ich zavolala suseda, ale povedala, že nikdy viac, lebo ona vyšla z toho nejak... lebo, že raz policajti štátni prišli a pani N.ová to všetko odvolala a zvrhlo sa to všetko na ňu. C. N. sa veľakrát sťažoval na obžalovaného v tom zmysle, že nerobí, fláka sa, chodí po meste. Majú vedomosť, že C. N. požíval alkohol, ale on nechodil nikde von po reštauráciách, zdržiaval sa len v byte. A veľakrát bol zavretý na balkóne, odkiaľ kričal na celé okolie. Privrela ho tam zrejme manželka, lebo sa začali hádať. C. N. im veľakrát prišiel zabúchať, že ho bolí strašne hlava, či majú nejaký liek, tak mu svedkyňa M. lieky dala. Na otázku obžalovaného či ho svedok M. niekedy videl, že išiel do bankomatu vytiahnuť peniaze, odpovedal, že ho videl aj s S. C.. Mama nevedela vytiahnuť peniaze, tak vy ste vyťahovali peniaze.

Svedkyňa Z. M. taktiež vypovedala, že ako suseda poškodených bývajúc v tom istom dome, ale v inom vchode „C“, vnímala stupňujúce sa konflikty v ich domácnosti, a to najmä od obdobia ako tam prišiel bývať obžalovaný. Vtedy to riešili aj na schôdzi v rámci bytového spoločenstva. Obžalovaný nepracoval, takže mohol žiť len z príjmu rodičov, platobná karta asi fungovala. Predtým býval v Žiari, kde sa dostal do problémov, prišiel o bývanie a tak prišiel tam bývať. Obžalovaný pil asi denne, keď sa dalo, stretávala ho opitého aj v meste. Keď si vypil, tak asi dal aj otcovi, lebo potom nastali tie konflikty, kedy bolo počuť krik až von na ihrisko. C. N. býval dosť často zavretý, vymknutý na balkóne a potom vrieskal, aby ho pustili. Či obžalovaný rodičom ubližoval fyzicky nevie povedať, ale videla, že keď išli s mamou z mesta, tak ju obž. občas postrčil. Matka ale bola veľmi viazaná na neho, chránila ho. Chodila tam aj polícia, mestská i štátna. Keď tam mali prísť policajti, obžalovaný ušiel, aby ho tam nezastihli. Keď prišli policajti a išli hore výťahom, on utekal dole schodmi. Asi aby ho v tom byte nestihli a neidentifikovali čo sa stalo. Niekedy ich zavolala asi aj mama, ale väčšinou volali susedia. Ale potom sa už niekedy na to aj vykašľali, pretože raz sa stalo, že k susede niekto prišiel a vyhrážal sa, že prečo zavolať políciu. G. N.ová obžalovaného chránila, každý deň išla za ním do mesta. Bola veľmi viazaná na neho. Čo sa týkalo stravovania, oni chodili s jedným obedárikom, nevie či denne do Jeleňa. Pani N.ová asi nevarila. Ona videla na vlastné oči, keď bola u nich neďaleko CBA predajňa, že predavačky a čo mali po skončení záručnej lehoty, tak jej za plný kôš dali jogurty, instantné polievky. Čo kúpila boli rožky. Je pravda, že do bytu chodili Rómovia a keď ako susedia povedali, že si to neželajú, tak potom chodili okolo domu a tam sa stretávali. Bolo ich tak šesť, asi to bola rodina, to boli ženy, muži.

Svedkyňa Bc. M. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný je jej strýko, teda poškodení sú jej starí rodičia. Do ich domácnosti chodievala na návštevy i keď nie často. Niekedy bývali hádky medzi starkou a starkým, niekedy bol klud. Stalo sa, že sa starký naštvál a začali hádky. Potom do toho zvykol obž. vstúpiť a vlastne bránil starkú. Obžalovaný bol buď opitý alebo bol po opici. Ku nej a jej rodičom bol slušný. Bola svedkom situácií, ktoré sa vymykali bežnému správaniu. Napríklad keď doniesli starému otcovi cigarety a obž. mu ich vymenil za jeho staré, potom na neho kričal a starká sa pridala na jeho stranu. Tiež si všimla zmenu JX. správania voči starkej, keď sa stalo, že sa vybral, že ide na pivo a starká išla s ním. Mala v rukách kľúče, nevedela sa trafiť do zámku a obžalovaný chytil strašné nervy a brutálne začal na ňu kričať, pred ňou a pred ľuďmi. Zarazilo ju, že čo sa deje keď sú tam sami. Obžalovaný vždy tvrdil, že sa stará o rodičov. Ale boli situácie, keď tam s manželom prišli neočakávane a starkého našli v takej agónii, bolestiach, ležať v posteli a nikto mu nepodal lieky. Manžel ešte utekal do lekárne, aby stihol kúpiť aspoň Paralen. A A. jej doslova tvrdil, že každé ráno im pripraví lieky. A nie je to pravda, nakoľko keď pozerali krabičky, nič tam nebolo. Lieky sa môžu minúť, ale jej to nedalo, tak volala so sestričkou MUDr. S. a zistila, že lieky neboli predpísané niekoľko týždňov. Raz, keď tam boli, tak hovorila obžalovanému, že starký nemá lieky, že to treba vybaviť s MUDr. E. na psychiatrii v

Kremnici. On povedal, že to vybaví, opakovane sľuboval, avšak neskôr si to overovala a zistila, že tam ani len nezavolať. Bola pritom možnosť vystaviť e-recept, o čom obžalovaný vôbec nevedel. Starký sa na správanie obžalovaného sťažoval často, štválo ho, že nežije usporiadaný život, že nepracuje. Starká tá nikdy, tá ho vždy chránila. Obžalovaný pil veľa a vie, že dával piť aj starkému, pretože párkrát, keď starkého zobrali na psychiatriu, tak mal v krvi pozitívne výsledky na alkohol. A on nesmie piť kvôli liekom, čo im neraz hovorila. Myslí si, že obžalovaný ako starostlivosť bral to, že chodil so starkou na nákup, išiel s ňou zobrať obedy. To bolo podmienené výhodami, lebo keď s ňou išiel, tak starká mu kúpila všetko čo potreboval, či alkohol, cigarety. Tých párkrát čo tam prišli, nikdy nič doma nemali. A od ďalšieho strýka, ktorý mal prístup k účtom vedela, že ani na účtoch nič nebolo, boli vybrakované a v domácnosti u nich nič nebolo. Potom pre nich spravili veľký nákup alebo im niečo doniesli. Starí rodičia sú skromní ľudia, oni zbytočne nekupovali nič. Podľa jej názoru financie spravoval obžalovaný, lebo starká trpí demenciou, čiže si to spravoval on a spoľahol sa na to, že si starká nepamätá. Keď starká chcela vybrať peniaze cez bankomatovú kartu, tak vždy s ňou niekto chodil ako doprovod, aby jej pri tom asistoval. Stalo sa tiež, že obž. zobral staršej kartu a na tri dni zmizol. Mysleli si, že karta bola stratená, tak sa išlo do banky a na účte sa našlo, že bolo za 3 dni vybratých asi 300 euro a bol zaplatený alkohol na pumpe.

Svedok Q. Z. vypovedal, že býva v tom istom vchode ako obžalovaný a poškodení. Obžalovaný s mamou chodili stále do mesta a keď sa vrátili, tak začal bengál, teda krik, vreskot, buchot. Čo oni robili za dverami nevie povedať, ale kričali všetci. Chodili ku nim aj Rómovia, lebo dole vyzváňali a ak neotvorili, tak tam vyzváňali všetkým.

Svedok R. D. vypovedal, že bol susedom poškodených, ale už tam 2 roky nebýva. Obžalovaný pil stále, čo všetci vedia. Veľakrát ho aj policajti dovezli do vchodu a mama ho zobrala hore. Vtedy hádky neboli, lebo zaspal, ale kričal jeho otec z okna. Na návštevy za obžalovaným chodila jedna Rómka, ale málokedy a stalo sa, že ju vyhadzovala obžalovaného mama.

Súd ďalej doplnil dokazovanie výsluchom svedkov navrhnutých obhajobou, a to A. Z. a S. O.. Svedok Z. v podstate vypovedal, že s obžalovaným sú kamaráti a poznajú sa z mesta Kremnica. Stretávali sa len občas v meste, niekedy v krčme, ale u neho na návšteve nebol. Vie, že obž. mal priateľku Rómku, ktorá sa volá S.. Keď stretol obžalovaného s jeho matkou, videl, že chodili spolu pre obedy do reštaurácie Jeleň alebo na nákup do Jednoty na pešej zóne, že jej chodil pomáhať. Myslí si, že dobre vychádzali. Keď ich stretol, vždy sa k sebe správali slušne, normálne. Keď sa s obžalovaným stretli v krčme, tento si dal kofolu, vždy ho videl len s kofolou. Nejakého ožratého ho nestretol. Svedkyňa O. vypovedala, že obžalovaný je bývalý manžel jej sestry, ale stretávala sa s ním málo, pričom ho nepovažuje za blízku osobu. Na návštevy k obžalovanému a jeho rodičom nechodila. Pracuje ako predavačka v Coop Jednota v Kremnici, kde občas obžalovaný a jeho mama chodili nakupovať. Na otázku ako sa obž. a jeho matka k sebe správali, odpovedala, že si myslí, že spolu vychádzali dobre. Nebola svedkom žiadneho konfliktu, keď ich stretávala. Niekedy obž. zvýšil hlas na matku. Čo sa dialo ďalej to nevie povedať. Je pravda, že mama mu držala stránku a držala niekedy aj nie dobre, že nerobila dobre, že ho zastávala. Vie, že obžalovaný si ľúbil vypiť, mal s tým problém aj keď žil s jej sestrou. Či chodil obž. na nákup aj sám si nepamätá. Keď boli takto spolu na nákup občas mu mama kúpila pivo alebo víno. Obž. mame pomáhal s nákupom, bolo to sporadické. Keď bol v dobrej forme, tak chodil s ňou, pomohol jej s nákupom. Jeho matka platila kartou alebo v hotovosti. Kartou používať vedela, no v poslednej dobe už bola smutná, plakala, nepamätala si hodiny, aký je deň, bola fyzicky i psychicky nie dobre na tom. Vedela si nakúpiť, ale ona ju poznala, tak jej s nákupom pomohla, poradila. Stalo sa, že si aj nákup v obchode zabudla.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatrie MUDr. A. C. pod č. 93/2021 vyplynulo, že u obž. A.a N.a bol zistený syndróm závislosti od alkoholu, a to v treťom vývojovom štádiu, pričom osobnosť vykazuje známky alkoholovej charakteropatie. V stavoch opitosti je u neho oslabená sebakontrola, strata morálnych zábran, možná impulzivita a konfliktnosť. Požitie alkoholu u obvineného zvýšilo jeho pohotovosť konať impulzívne, nezdržanlivo, zvýšilo u neho dráždivosť, konfliktnosť, oslabilo zábrany. Znalkyňa nezistila chorobný vplyv alkoholu na konanie obvineného, nešlo teda o patickú ani komplikovanú opitosť. V čase vyšetovaných udalostí boli u obvineného rozpoznávací a ovládacie schopnosti buď zachované (ak nebol pod vplyvom alkoholu) alebo len ľahko, forenzne nevýznamné znížené, a to v dôsledku jednoduchej intoxikácie alkoholom. Pri analýze vyšetrovaného skutku absentuje sebakritický náhľad, racionalizuje a bagatelizuje svoje konanie. Obvinený má vedomosť o tom, aký vplyv má požitie alkoholu na jeho správanie. Znalkyňa odporučila nariadiť ochrannú protialkoholickú liečbu ústavnou formou, pretože v prípade požívania alkoholu nemožno vylúčiť ďalšie neprimerané správanie v stavoch opitosti. Znalec z odboru psychológie Z.. G. C. k osobe obžalovaného vo svojom

znaleckom posudku č. 18/2021 konštatoval, že sa jedná o osobnosť disharmonicky štruktúrovanú. Úroveň intelektových schopností je na hranici populačného priemeru a podpriemeru. Pamäťové schopnosti sú podpriemerné. Motivácia činu korešponduje s jeho osobnostnými charakteristikami. Voči konzumácii alkoholu a svojmu konaniu je nekritický a ťažkosť s pitím popiera. Pravdepodobne sa jedná o dennú konzumáciu alkoholu. Nie je schopný nájsť si stálejšie zamestnanie, pracovné návyky sú dlhoročne nefunkčné. Emocionálna osobnostná sféra je plochá. V afektívnej oblasti sú prítomné tendencie ku dráždivosti a impulzivite, najmä v stavoch opitosti. Agresivita nie je dominujúcou osobnostnou vlastnosťou. Zistené však sklony k direktivite a presadzovaniu vlastných požiadaviek. Schopnosť regulovať svoje správanie je obmedzená. Subjektívne udáva, že sa o rodičov stará a nepopiera, že žije z ich finančných prostriedkov, pre čo má vlastné pseudologické vysvetlenie. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti sa javí ako nepriaznivá. Pobyt s rodičmi v spoločnej domácnosti je rizikový.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný A. N. sa dopustil žalovaného skutku a tento právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona. V danom prípade boli naplnené i znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto zločinu, spočívajúce v jeho spáchaní závažnejším spôsobom konania tzn. po dlhší čas s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, keďže ide o konanie prebiehajúce počas doby približne 6 rokov. V zmysle ust. § 127 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. sa za blízke osoby považujú okrem iných tiež príbuzní v priamom pokolení a na účely vymedzených trestných činov vrátane týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, aj osoba, ktorá s páchateľom žije alebo žila v spoločnej domácnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý je už v základnej skutkovej podstate zločinom (§ 11 ods. 1 Tr. zák.).

Obžalovaný A. N. sa ku spáchaniu činu nepriznal. Uviedol, že rodičov vôbec netýral, nebil ani nemíňal ich peniaze pre seba. Všetko si na neho vymysleli bratia, pretože ho chcú dostať preč z bytu, ktorý by sa im zišiel pre svojich dospievajúcich synov. Rodičom pomáhal, chodieval s matkou na nákupy a pre obedy. Nie je pravda, že by nemali peniaze, že by hladovali. Ani pod vplyvom alkoholu sa nedopúšťal ničoho. Rodičia sa báli jeho bratov a nie jeho. Obžalovaný je zo spáchania činu usvedčovaný najmä výpoveďami svedkov Q.slava N.a, Z.slava N.a, Bc. M. D., Z., čiastočne i Z. M., A.a M.a, ale i ďalšími dôkazmi. Pokiaľ ide o výsluchy samotných poškodených, tak C. N. pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 3.3.2021 uviedol, že využíva právo odoprieť vypovedať z dôvodu, že ide o trestné stíhanie jeho syna. Poškodená G. N.ová bola vypočutá v prípravnom konaní dňa 3.3.2021. Súd jej výpoveď prečítal podľa § 263 ods. 1 Tr. por., so súhlasom obžalovaného a prokurátora. Ide síce o výsluch v štádiu po začatí trestného stíhania vo veci t.j. pred vznesením obvinenia, avšak tento výsluch bol vykonaný zákonným spôsobom, vrátane dodržania procesného postupu v zmysle § 134 ods. 4 Tr. poriadku, keďže poškodená je obzvlášť zraniteľnou obeťou podľa osobitného zákona (§ 2 ods. 1 písm. c/ Zákona o obetiach trestných činov č. 274/2017 Z.z. v platnom znení). Svedkov poškodených nebolo možné predvolať a vypočuť na hlavnom pojednávaní, vzhľadom na vyjadrenia súdnych znalcov ohľadne ich duševného stavu, pretože už nie sú schopní chápať zmysel trestného konania ani relevantným spôsobom vypovedať o skutočnostiach, ktoré sú predmetom obžaloby. Z rovnakých dôvodov nemožno ani uvedenú výpoveď G. N.ovej hodnotiť po obsahovej stránke ako vierohodný dôkaz. Svedkyňa poškodená pri výsluchu len odpovedala na položené otázky a v podstate uviedla, že obž. A. N. sa o ňu a manžela riadne stará, opatruje ich, chodievajú na nákupy, pre obedy. Nehádajú sa medzi sebou, nikdy neublížil jej ani manželovi. Syn A. je nezamestnaný, ale chodí sa hlásiť. Bankomatovú kartu jej nevzal, nevie kde ju má uloženú ani nevie jej PIN kód. Obžalovaný si občas vypije vodku a pivo, ale málokedy.

Znalkyňa MUDr. A. C. a znalec Mgr. G. C. realizovali vyšetrenia duševného stavu oboch poškodených. Ohľadne pošk. G. N.ovej znalkyňa MUDr. C. uviedla, že menovaná trpí duševným ochorením, a to demenciou stredne ťažkého stupňa pri Alzheimerovej chorobe, ktorá vznikla na podklade degeneratívnych zmien CNS. Deficit kognitívnych schopností bol verifikovaný v roku 2019, kedy už dosahoval stredne ťažký stupeň. Hneď v úvode boli prítomné poruchy pamäti s chýbaním kritického náhľadu. U vyšetrovanej je narušená časová aj miestna orientácia, procesy myslenia sú spomalené, oslabená chápacosť, narušený úsudok. Prítomné sú konfabulácie a perseverácie (opakovanie rovnakých odpovedí na rôzne otázky) a preto je výpoveď menovanej v podstate nespoľahlivá. Vzhľadom na duševný stav poškodenej nie je možné vyjadriť sa k otázke, či trpí syndrómom týranej osoby. Duševná choroba, ktorou menovaná trpí nemá pôvod v psychotraumatizácii, teda konanie obvineného nebolo príčinou jej vzniku. Na vzniku demencie sa najpravdepodobnejšie podieľali genetické faktory a degeneratívne zmeny CNS. Poškodená nie je schopná chápať zmysel trestného konania a jej účasť

na procesných úkonoch neodporúča. Z hľadiska psychologického vyšetrenia znalec Mgr. G. C. taktiež poukázal, že výpovede poškodenej nie je možné považovať za vierohodné. Pamäťové schopnosti v oblasti novopamäti sú na veľmi nízkej úrovni. Údaje z vlastnej minulosti udáva nepresne a chaoticky. Pamäťové medzery má tendenciu vyplňať konfabuláciami. Ku skresľovaniu výpovedí dochádza na chorobnom podklade. Jej vzťah k obžalovanému bol, aj v súčasnosti je hyperprotektívny. U poškodeného C. a N. a znalci konštatovali prítomnosť dementného syndrómu na rozhraní ľahkého až stredne ťažkého stupňa. Jedná sa o zmiešanú formu demencie, na ktorej sa podieľala zložka toxického vplyvu alkoholu a vaskulárna zložka (po prekonaní mozgového infarktu s ľavostranným ochrnutím) a bola preukázaná i kôrová atrofia mozgu. Diagnosticky bol jeho stav posúdený ako Organická porucha osobnosti a prítomný bol aj syndróm závislosti od alkoholu so zníženou toleranciou, s hostilitou a agresívnym konaním v stavoch aj ľahkej opitosti. Prvýkrát bol hospitalizovaný a vyšetrený psychiatrom v júni 2014. Hospitalizovaný v PN Kremnica bol opakovane, naposledy od 20.11.2020 do 16.12.2020. Vzhľadom na duševný stav poškodeného nie je možné vyjadriť sa k otázke, či trpí syndrómom týranej osoby, nakoľko u skúmanej osoby je v popredí degradácia osobnosti, kedy došlo ku strate vyšších citov a prítomná je hrubosť, egocentrizmus a vysoká dráždivosť. Poškodený nie je schopný v plnej miere chápať zmysel trestného konania a účasť na procesných úkonoch sa neodporúča. Pamäťové schopnosti vyšetrovaného sú globálne narušené vplyvom organického poškodenia CNS. Emocionálna osobnostná sféra je plochá, explozivita a impulzivita nie sú dostatočne racionálne regulované, správanie je primitívne, egocentrické a vulgárne. Kontakt s realitou je narušený. Pamäťové funkcie v oblasti novopamäti sú defektné. Výpovede nie je možné považovať za vierohodné. Pri skresľovaní výpovedí sa jedná o chorobný podklad na báze dementného syndrómu. Nakoľko je osobnostná štruktúra poškodeného dominantne alternovaná dementným procesom, nie je možné verifikovať podiel vplyvu konania obvineného na jeho aktuálnom stave.

Svedkovia Q.slav N. a Z.slav N. pred súdom podrobne a spontánne vypovedali k jednotlivým okolnostiam žalovaného činu, pričom títo svedkovia ako najbližšia rodina poškodených mali priamy a bezprostredný kontakt s nimi aj s obžalovaným, navštevovali ich domácnosť a poznali ich pomery. Navyše skutkové okolnosti, ktoré títo svedkovia uvádzali vo svojich výpovediach boli potvrdené aj výpoveďami iných svedkov (vrátane susedov), či ďalšími priamymi a nepriamymi dôkazmi. Obžalovaným uvádzaná motivácia zo strany jeho bratov - dostať sa k bytu je podľa súdu len účelovým tvrdením, keďže predmetný byt aj reálne je vo vlastníctve Q.slava N.a. Pokiaľ by ho Q.slav N. chcel iba „vyhodiť“ z bytu, mohol tak urobiť i bez podania trestného oznámenia. Skutočnosť, že obžalovaný dlhodobo nadmerne, pravdepodobne denne požíval alkoholické nápoje potvrdzovali prakticky všetci svedkovia. Obžalovaný je pritom ku svojmu konaniu absolútne nekritický. Tvrdil, že sa necíti byť závislý od alkoholu, pričom ani keď mal vypité, ničoho sa nedopustil. Chorobnú závislosť a nutnosť protialkoholického liečenia však u neho zistila i znalkyňa z odvetvia psychiatrie MUDr. A. C.. Jednotliví svedkovia uvádzali, že obžalovaný býval pod vplyvom alkoholu takmer vždy, keď ho stretli, či už to bolo ráno, počas dňa i v noci. V tejto súvislosti súd poukazuje, že z hľadiska žalovaného skutku je podstatné aké dôsledky mala závislosť od alkoholu na konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodeným rodičom či ďalším osobám. Obžalovaný bol v rozhodujúcom období zväčša nezamestnaný a síce tvrdil, že chodieval pracovať na rôzne „fušky“, no túto okolnosť svedkovia buď vyvrátili alebo podotkli, že keď aj áno, tak iba veľmi krátko a nepravidelne. Podľa doložených správ ÚPSVaR Banská Štiavnica (č.l. 549 - 555 spisu) bol obž. opakovane evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, naposledy v obdobiach od 24.10.2013 do 30.6.2015; od 4.4.2016 do 3.4.2017; od 12.7.2017 do 1.2.2018 a od 19.3.2018 do 14.5.2019 a od mája r. 2015 poberal, okrem niekoľkých mesiacov, dávky v hmotnej núdzi v sume 61,60,-Eur/mesačne. Podľa lustrácií Sociálnej poisťovne (č.l. 557 - 558 spisu) pracoval na dohodu o vykonaní práce v spol. Adecco Outsourcing, s.r.o. od 26.2.2015 do 28.2.2015 a od 1.3.2015 do 31.3.2015; v spol. Ability, s.r.o. od 21.5.2015 do 30.6.2015 a v pracovnom pomere v spol. Ability, s.r.o. od 4.4.2017 do 11.7.2017; v spol. Heneken Conductors, a.s. od 2.2.2018 do 11.3.2018. Pracovný pomer v spol. Ability, s.r.o. bol skončený z dôvodu neospravedlnenej absencie (č.l. 566) a nie preto, že prepúšťali ako obžalovaný tvrdil. Obžalovaný sa nepodieľal na nákladoch spojených s bývaním a živobytím v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, keďže väčšinou okrem dávky v hmotnej núdzi nemal žiadne príjmy. Práve naopak, z peňazí poškodených rodičov boli uhrádzané výdavky na jeho životné potreby, vrátane konzumácie alkoholu. Obaja poškodení poberali starobné dôchodky a matka aj príspevok na opatrovanie manžela. Zo strany obžalovaného išlo o zjavné zneužívanie poškodených, ktorí obaja trpia ochoreniami, v dôsledku ktorých neboli schopní sa voči tomuto zneužívaniu brániť ani si ho dostatočne uvedomiť. Z vykonaných dôkazov ďalej vyplýva, že poškodení majú spoločný účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., na ktorý im boli poukazované dôchodky a opatrovateľský príspevok. K účtu bola vydaná platobná karta, ktorú mala k dispozícii pošk. G.

N.ová a mávala ju uloženú v spálni. Sám obžalovaný ako i svedkovia (bratia Q.slav a Z.slav, A. M., M. D.) bez pochybností potvrdili, že obžalovaný túto kartu používal, poznal PIN kód, vyberal prostredníctvom nej peňažné prostriedky z bankomatu alebo ňou platil. Možnosť používať peniaze svojich rodičov pre svoje potreby zdôvodňoval tým, že sa o nich stará a využíval i skutočnosť, že chodil matke "pomáhať" s vyberaním peňažnej hotovosti z bankomatu. Dispozičné právo k účtu mal i svedok Q.slav N., ktorý okrem iného uvádzal, že pokým obžalovaný žil s rodičmi, bývali na účte finančné prostriedky iba v nízkych sumách resp. účet býval niekedy i prázdny (obdobne vypovedali svedkovia Z.slav N. a M. D.) a potom, ako bol obžalovaný vzatý do väzby, je na účte väčšia suma peňazí, akú tam predtým nikdy nemali cca. 2 tisíc eur.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal ako dôkaz výpisy z bankových účtov VÚB banky, a.s. a Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré sa nachádzajú v elektronickej forme na CD nosičoch ako príloha na č.l. 432 a č.l. 435 spisu. Obžalovaný po oboznámení týchto výpisov zotrval na tom, že na účte boli stále peniaze v stovkách a je jasné, že svedkovia klamali, že rodičia hladovali, že museli im kupovať jesť. Ako sa priznal, raz mal kartu pri sebe a tam minul iba na pumpe, čo si kúpil fľašku. K otázke súdu, aby sa osobitne vyjadril k tomu, že podľa výpisu z účtu Slovenskej sporiteľne, a.s., Sporožiro senior, majiteľka účtu G. N.ová IBAN : K XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (č. pdf súboru 4611) sú uvedené záznamy, a to dňa 16.10.2018, 19.10.2018, 18.11.2018 a tiež dňa 18.3.2019 a 22.3.2019, kedy bolo odmietnuté inkaso z dôvodu nedostatočného krytia na účte, odpovedal, že sa kupoval aj nový televízor a solárko na strechu, ale nevie či to bolo vtedy. Inak túto skutočnosť vysvetliť nevedel. Z uvedeného dôkazu vyplýva, že na účte sa síce priebežne nachádzali peňažné prostriedky, keďže tam pravidelne mesačne boli poukazované dôchodky obidvoch poškodených, či opatrovateľský príspevok, avšak skutočne došlo aj k vyššie uvedeným situáciám, kedy nebolo možné realizovať platby inkasa z dôvodu nedostatočného kreditu. Jednalo sa pritom o nízke čiastky na inkaso v sumách od 3,90,-Eur do 42,64,-Eur. Výpovede vyššie uvedených svedkov o tom, že na účte poškodených sa niekedy nenachádzali žiadne peňažné prostriedky boli týmto potvrdené.

Obžalovaný svojim bratom resp. ich rodinným príslušníkom tvrdil, že sa stará o rodičov, chodí na nákupy, obedy, podáva im lieky, pomáha im, zabezpečuje ich potreby a podobne, čo však nebola pravda. Zo svedeckých výpovedí bolo naopak preukázané, že pokiaľ prišli príbuzní do domácnosti poškodených, títo nemali ani len základné potraviny, chladnička bývala prázdna, lieky neboli podané resp. neboli ani predpísané, hygiena bola na veľmi zlej úrovni. Susedia potvrdili, že v ich domácnosti bývali neustále hádky, krik, hluk, čo bolo na dennom poriadku. Šíril sa odtiaľ zápach, chodievali tam rôzne osoby Rómskeho pôvodu. Boli tam opakovane privolaní policajti, občas aj matkou obžalovaného, avšak obžalovaný ešte pred príchodom polície stihol z bytu ujsť a matka si ho vždy nakoniec zastala. Obžalovaný chodil do mesta s matkou na nákup a pre obedy, ale najmä preto, že matka mu dávala peniaze na alkohol a cigarety a chodil s ňou vyberať peniaze z bankomatu. A pokým ona išla na nákup, obžalovaný väčšinou chodil do pohostinstva. Obžalovaný zjavne zneužíval skutočnosť, že jeho matka mala závažné psychické problémy (dementný proces v dôsledku Alzheimerovej choroby) a preto si nebola schopná uvedomiť, racionálne posúdiť a vyhodnotiť jeho správanie, čo potvrdzuje aj obsah jej výpovede z prípravného konania. Naopak, obžalovaného si vždy zastávala. Podľa výpovedí svedkov už od rána bývali v ich byte hlučné hádky a konflikty, kedy obžalovaný žiadal od svojich rodičov peniaze na alkohol, keď ho už triaslo. Hádzal veci o zem, buchotal, správal sa ku nim hrubo, vulgárne nadával, kričal po nich, matku sácal, chytal ju za ruky, ťahal, stále žiadal od nej peniaze na alkohol, aj keď tvrdila, že peniaze nemá. Potom to už pokračovalo tak, že si zobral kreditku a odišiel aj na 4 - 5 dní preč. Rodičia potom nemali doma potraviny a nemali si za čo kúpiť, otec hovoril, že je hladný (výpoveď Q.slava N.a). V období 17.4. až 21.4.2020 sa stalo, že matke chýbala platobná karta a rodičia nemali doma žiadne peniaze, pričom obžalovaný sa nachádzal na neznámom mieste. Následne bolo zistené, že s kartou boli uskutočnené výbery peňazí z bankomatu i platby na benzínovom čerpadle Slovnaft v Kremnici, čo uskutočnil obžalovaný, ktorý to i sám potvrdil, že si tam bol kúpiť alkohol, lebo už bol večer a všetko bolo zatvorené. Namietal iba to, že tam určite neminul 300 eur ako údajne tvrdili bratia. Podľa výpisu z účtu (č.l. 534 spisu) vybral v tomto čase prostredníctvom karty sumu 50,-Eur dňa 17.4. o 09.50 hod.; sumu 40,-Eur dňa 19.4. o 14.12 hod. a na čerpacej stanici Slovnaft dňa 19.4.2020 uskutočnil platby kartou v čase o 13.47 hod. v sume cca 41,-Eur. Obžalovaného potom našli opitého na chate na Grobni, ktorá patrí poškodeným a platobnú kartu vydal po výzve Mestskej polície. V tejto súvislosti Q.slav a Z.slav N. tiež vypovedali, že obžalovaný uvedenú chatu zdevastoval, úplne znehodnotil, tak, že ju už nie je možné využívať. Vozil si tam rôzne osoby, najmä Rómov, ktorí tam prespávali, týchto podporoval, požíval tam s nimi alkohol, ktorý kupoval z peňazí rodičov. Rómovia obžalovaného navštevovali aj v rodičovskom byte.

Chodievala za ním S. O. (C.) a po upozornení susedov sa s nimi stretával pri bytovke alebo v meste. Svedok Q.slav N. vypovedal, že našiel v nočných hodinách obžalovaného s S. v obývačke, kde pili, fajčili a matka bola učpená pod oknom v spálni. Svedkyňa M. vypovedala, že tam za ním chodila skupina asi šiestich Rómov. Skutočnosť, že do bytu chodila S. O. i s deťmi potvrdzujú i nižšie uvedené policajné záznamy. Podľa výpovedí obžalovaného bratov, tento mal predtým zabezpečené dva alebo tri byty resp. garsónku v Žiari nad Hronom, ktoré boli pre neho obstarané z peňazí rodičov, avšak obžalovaný potom neplatil za bývanie, energie, dokonca predával zariadenie bytu, vznikali vysoké nedoplatky, ktoré musel niekto vyplatiť, tak sa byty predali. Práve preto ho matka zavolať ku nim s tým, že budú potrebovať aj pomôcť vo svojej domácnosti.

Ohľadne zanedbávania zdravotnej starostlivosti vypovedala ďalej okrem obžalovaného bratov i svedkyňa Bc. M. D., z ktorých výpovedí je preukázané, že poškodení už v čase spolužitia s obžalovaným mali vážne zdravotné ťažkosti, ktoré sa postupne zhoršovali. Z týchto výpovedí vyplynulo, že konanie obžalovaného nepochybne viedlo k výraznému zhoršeniu až degradácii kvality života poškodených. Poškodení v dôsledku vážnych ochorení ireverzibilného charakteru s progredujúcou tendenciou už vyžadovali zabezpečenie starostlivosti zo strany inej osoby. Svedkyňa Bc. D. napr. vypovedala, že sa stalo, keď prišli na návštevu, že pošk. C. N. ležal v posteli v silných bolestiach, nikto sa o neho nepostaral a nepodal mu lieky. Svedkyňa Z. M. zase uvádzala, že pošk. C. N. si od nej chodieval pýtať tabletky proti bolesti. Obaja poškodení mali užívať pravidelne viacero druhov liekov, ktoré im však obžalovaný nepodával, hoci to stále tvrdil a nedával ich ani predpisovať lekárom, čo potvrdzuje tiež správa MUDr. P. S. na č.l. 494 spisu. Obžalovaného pritom o vyzdvihnutie liekov z lekárne na e-recept výslovne opakovane žiadali. Obžalovaný navyše dával alkohol otcovi C.ovi N.ovi, ktorý mal prísny zákaz požívať alkohol, pretože to zhoršovalo jeho zdravotný stav i správanie, keďže tento bol potom agresívny, hlasno kričal a vulgárne nadával. Svedčí o tom i prepúšťacia správa z hospitalizácie C.a N.a v Psychiatrickej nemocnici Prof. Matulaya Kremnica od 18.11.2020 do 16.12.2020 (č.l. 491 - 492 spisu), kde sa o.i. uvádza, že menovaný popíja alkohol pravidelne - 2 deci vína, dva až trikrát do týždňa. Agresívne správanie poškodeného C.a N.a už v stave ľahkej opitosti konštatovala v záveroch znaleckého posudku č. 95/2021 i znalkyňa MUDr. A. C.. Poškodený C. N. z bytu nechodieval von, nechodil do pohostinstiev ani do obchodu, takže alkohol mu mohol zabezpečiť iba obžalovaný. O tom, že otec nemôže piť alkohol obžalovaný veľmi dobre vedel. Podľa doplnenia znaleckého posudku č. 95/2021 znalkyňou MUDr. A. C. (č.l. 760 spisu), nakoľko u poškodeného C.a N.a zistila znalkyňa prítomnosť dementného syndrómu, ktorý sa okrem iného prejavuje poruchou myslenia a intelektu, poruchami správania a degradáciou osobnosti, menovaný v takomto stave už nie je schopný uvedomiť, že nemá požívať alkoholické nápoje. Zabezpečovanie alkoholu obžalovaným pre pošk. C.a N.a nepochybne malo vplyv na zhoršenie fyzického i psychického stavu poškodeného a jeho správanie. Často ho potom zatvárali na balkóne (svedkovia pripustili, že ho tam mohla zabuchnúť aj G. N.ová), kde potom vykrikoval na celé okolie. Aj pokiaľ ho naozaj na balkóne zavrela G. N.ová, čo možno považovať za reálne vzhľadom na jej psychický stav, obžalovaný mohol túto situáciu riešiť, aby ho otvoril alebo urobil opatrenia, aby sa to neopakovalo, bol však k tomu ľahostajný a poškodeného tam nechal. Čo sa týka agresívneho správania obžalovaného voči rodičom, nebolo v konaní preukázané napr. lekárskou správou, že by im mal priamo fyzicky ubližovať, pokiaľ ide o brachiálne násilie, avšak svedkovia Q.slav N. a Z.slav N. vypovedali, že sa domnievajú, že obžalovaný v minulom období (kým ešte nebyval u rodičov) zlomil matke ruku, čo on popieral, ale neskôr im to matka hovorila, že sa to stalo, keď ju obž. naťahoval kvôli peniazom. U otca si zase všimli poranenia, šrámy na hlave. Svedok Z.slav N. tiež vypovedal, že podľa neho útoky zo strany obžalovaného na otca i mamu boli 100 percentne, lebo mali z neho strach. Priamo žiaden zo svedkov prípadné fyzické útoky zo strany obžalovaného nevidel, ale jednoznačne viackrát videli, že obžalovaný strkal, sácal do svojej matky, keď išli vonku po ulici (svedkovia M., M., M.) a doma v byte, keď od nej žiadal peniaze na alkohol. Taktiež voči matke i otcovi boli z jeho strany časté prejavy verbálnej agresivity - krik, vulgárne nadávanie, provokovanie, hrubé necitlivé zaobchádzanie, kvôli čomu nepochybne boli poškodení trvalo vystavovaní neprimeranému psychickému napätiu a stresu. Obžalovaný ich tiež obmedzoval v priestoroch bytu, keďže si tam vodil Rómov, minimálne S. O. a jej deti. Skutočnosť, že nešlo len o bežné alebo výnimočné incidenty ďalej preukazujú i záznamy polície (protokol udalostí a kniha fonogramov a hlásení v spise na č.l. 501 - 514), pričom svedkovia (M. M., M. M.) uvádzali, že častokrát už ani políciu nevolali, pretože nakoniec sa to otočilo proti nim, lebo G. N.ová si svojho syna - obžalovaného zastávala a obž. väčšinou ešte pred príchodom polície stihol z bytu odísť. Podľa uvedených záznamov privolala hliadku polície aj G. N.ová kvôli konfliktom s manželom, ale i s obžalovaným (dňa 9.11.2017, čo bolo vyriešené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu), či kvôli prítomnosti S. O. so šiestimi deťmi v ich byte (6.5.2018 o 21.24 hod.; dňa 9.12.2020 o 21.36 hod.) a políciu opakovane kontaktoval i Q.slav N.. Nepochybne okrem konania obžalovaného bývalo

príčinou konfliktov a narúšania pokojného občianskeho spolunažívania v mieste bydliska poškodených i správanie pošk. C.a N.a, ktoré bolo dôsledkom jeho psychickej choroby, čo súd uvádzal vyššie pri analýze záverov znaleckých posudkov. Zo svedeckých výpovedí však vyplynulo, že intenzita hádok a konfliktného správania v byte u poškodených sa začala stupňovať a zhoršovať od obdobia ako s nimi začal bývať obžalovaný.

Z výpovedí svedkov A. Z. a S. O. nevyplynuli nejaké zásadné skutočnosti vo vzťahu k žalovanému skutku. Svedok Z. uvádzal, že obžalovaného s matkou stretával občas v meste Kremnica s tým, že obžalovaný matke pomáhal s nákupom a preto si myslí, že spolu vychádzali dobre. Výpoveď tohto svedka je však podľa súdu nevierohodná, nakoľko tvrdil, že obžalovaného videl v krčme vždy len s kofolou, pričom i sám obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal, že chodil na pivo. Svedkyňa O. potvrdila, že má vedomosť o problémoch obžalovaného s alkoholom, a to dlhodobo, ešte kým žil s jej sestrou. Nebola osobne svedkom nejakého konfliktu medzi obžalovaným a jeho matkou. Stretávala ich len v obchode, keď boli nakupovať. Stalo sa, že obžalovaný zvýšil na matku hlas, ale tiež si myslí, že spolu vychádzali dobre. Poukázala, že obžalovaného matka v poslednom období už nebola na tom dobre fyzicky ani psychicky.

Znaleckým vyšetrením u poškodených síce nebol zistený tzv. syndróm týranej osoby, pričom je potrebné poukázať, že takéto ochorenie nie je v Medzinárodnej klasifikácii chorôb vôbec zahrnuté ako psychiatrická diagnóza a ide o pojem, ktorý sa zvyčajne definuje ako súhrn znakov, symptómov a vzorcov správania, ktoré sú charakteristické pre obeť vystavenú dlhodobému násiliu, a to fyzickému alebo psychickému. K otázke či u pošk. G. N.ovej a C.a N.a je alebo nie je prítomný syndróm týranej osoby sa podľa znalcov nie je možné vyjadriť. Obaja poškodení trpia inými závažnými duševnými chorobami, ktoré sa u nich rozvinuli na podklade rôznych faktorov a vplyvov (u pošk. G. N.ovej faktory genetické, degeneratívny proces CNS pri Alzheimerovej chorobe; u pošk. C.a N.a toxický vplyv alkoholu, mozgový infarkt t.j. organické poškodenia) a teda nemajú pôvod v psychotraumatizácii. Prítomnosť syndrómu týranej osoby ako následku činu však nepredstavuje zákonný znak skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona. Aj po doplnení dokazovania po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku odvolacím Krajským súdom v Banskej Bystrici, bolo podľa záveru súdu bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania popísaného v skutkovej vete výroku o vine, ktoré konanie vo svojom súhrne napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona a súd ho preto uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd mal preukázané, že obžalovaný A. N. má podľa aktuálneho odpisu registra trestov doposiaľ štyri záznamy. Naposledy bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/19/2016 zo dňa 22.2.2016, právoplatným dňa 5.3.2016, a to za skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil a v danej veci nastala fikcia neodsúdenia. V roku 2010 bol tiež odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona (rozhodnutie OS Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/3/2010, právoplatné dňa 2.3.2010), a to na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pôvodne podmienenčne. Keďže sa však v skúšobnej dobe neosvedčil, bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Následne bol z výkonu trestu podmienenčne prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 3Pp/110/2013 zo dňa 23.10.2013, pričom sa v skúšobnej dobe PP osvedčil. V roku 2013 bol podmienenčne odsúdený i v Českej republike rozhodnutím Okresného súdu Jablonec nad Nisou sp. zn. 3T/157/2012, taktiež za trestný čin zanedbania povinnej výživy. Obžalovaný má záznam o postihnutí za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ s poukazom na § 49 ods. 1

písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil voči svojej matke G. Novej tým, že jej vulgárne nadával. Išlo o skutok zo dňa 9.11.2017. Súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona (predchádzajúce odsúdenie za trestný čin - nezahladené odsúdenie vo veci OS Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/3/2010) súd neprihliadal, nakoľko sa jednalo o staršie odsúdenie a najmä o iný druh trestnej činnosti. Základná trestná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona predstavuje výmeru 7 rokov až 15 rokov. Po vyhodnotení osoby páchatel'a, ako aj okolností prípadu, a to najmä spôsobu konania a následku činu, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov, ktorý považuje na naplnenie preventívneho ako i prevýchovného a represívneho účelu trestu za dostatočný. Ako mimoriadne okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona súd zohľadnil jednak spôsob konania a následok činu, kedy obžalovaný formálne naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, avšak z vykonaných dôkazov vyplynulo, že miera, forma a intenzita jeho protiprávneho konania, hoci bolo dlhodobé, nebola tak závažná, aby u poškodených došlo v dôsledku tohto konania napr. k vážnejším fyzickým zraneniam, či k diagnostikovaniu symptómov, ktoré by mohli byť v súhrne posúdené ako „syndróm týranej osoby“ alebo posttraumatická stresová porucha. Mieru akou sa konanie obžalovaného prejavilo na duševnom zdraví poškodených pritom podľa znalcov nie je možné objektívne stanoviť. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, avšak jednalo sa o menej spoločensky závažný trestný čin (prečin zanedbania povinnej výživy) a výkon trestu svoj účel plnil, keďže obž. bol i podmiennečne prepustený. Podľa súdu bude náprava obžalovaného zaručená i v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade záverov znaleckého posudku č. 93/2021, ktorý vypracovala súdna znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. A. C. súd zistil, že u obžalovaného bol diagnostikovaný syndróm závislosti od alkoholu a preto je nevyhnutné, aby mu bolo nariadené protialkoholické liečenie. Vzhľadom na skutočnosť, že súd ukladal dlhší trest odňatia slobody, nariadil popri treste v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré potrvá kým to bude vyžadovať jeho účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.